

СПІВТВОРЧИСТЬ СУБ'ЄКТІВ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОСТІР СУЧАСНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ОБРАЗОТВОРЧОГО НАВЧАННЯ

ВАЛЮК Ю.П., САПУНОВА М.Ю.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Традиційно Освітні технології визначаються як: засіб навчання; проект (модель) навчально-виховного процесу відповідно до визначеної мети; сукупність дій чи діяльність; галузь наукового знання; багатовимірне поняття (зокрема, система). В просторі навчання мистецьким дисциплінам, освітню технологію визначають необхідним розглядати як похідну Нового типу освіти, суттєвими рисами якої є: технологія розробляється на основі конкретної філософії, методології освіти, педагогічної ідеї, в основі яких – ціннісні орієнтації, цільові установки автора чи колективу, орієнтованого на конкретний очікуваний результат; технологічний ланцюг педагогічних дій вибудовується відповідно до поставленої мети й має гарантувати всім школярам чи студентам досягнення життєвої перспективи та високий рівень засвоєння державного стандарту освіти; функціонування технології передбачає взаємопов'язану діяльність викладача й студентів з урахуванням принципів особистісно орієнтованого розвивального навчання й виховання та індивідуалізації; поетапне й послідовне запровадження елементів педагогічної технології може бути відтворено будь-яким педагогом з урахуванням «Авторських» методів та підходів; органічною частиною технології є діагностування та моніторинг результатів діяльності; глибока психологізація освітніх технологій. На наш погляд, в сучасному вимірі поняття, Освітня технологія в мистецькій освіті є певним концептуальним засобом оптимального досягнення цілей навчання з використанням відповідних методів, які визначаються та діють як послідовність спільних дій викладача й студентів, що супроводжуються рівнем художньо-педагогічної діагностики-результату і спрямовані на забезпечення відповідності результату до визначеної теми та мети заняття.

В загальному вигляді Освітні технології схожі до методів навчання, є способом організації педагогічного процесу та взаємодії між його суб'єктами та об'єктами, але між технологіями й методами в просторі мистецької освіти існують відмінності: критерії технологічного підходу виявляють різницю між поняттям «технологія» і «метод». В цілому, на засадах критеріїв технологічного підходу, можливо виокремити, що освітня технологія у мистецтві – це концептуально-вивіреним алгоритм здійснюваних взаємовідношень викладача й студентів – їх спільних дій, що систематично контролюються та

діагностуються (в процесі навчання – створення роботи) і спрямовані на забезпечення відповідності результату визначеній навчальній меті. На засадах загального - традиційного уявлення, Інноваційні педагогічні технології - як фактично до певної міри нове або більш якісне, передбачають: основними критеріями технологічного процесу є системність, ефективність, оптимальність, алгоритмічність, діагностичність, відтворюваність, прогнозованість, ієрархічність тощо. А критерії ще і трактують як вимоги; головними вимогами до освітніх технологій є: концептуальність і науковість, структурованість, керованість, запланована ефективність, оптимальність витрат, можливість тиражування та перенесення в нові умови. В сучасній мистецькій освіті – в просторі освітньої технології, «Інноваційність» є не тільки як налаштованість на сприйняття, продукування і застосування нового, а насамперед як відкритість, а саме поняття «інновація» має наступні значення: форма організації інноваційної діяльності; сукупність нових професійних дій педагога, спрямованих на вирішення актуальних проблем виховання і навчання з позицій особистісно орієнтованої освіти; зміни в освітній практиці; комплексний процес створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу в галузі техніки, технології, педагогіки, наукових досліджень; результат інноваційного процесу. Таким чином, Освітня технологія у просторі мистецтва – це спосіб Спільної взаємотворчої діяльності, що має послідовність у реалізації дій (алгоритмічність), постійне і систематичне вимірювання рівня навчальних досягнень і сформованості виховних якостей (діагностичність), взаємозв'язок основних елементів технології, якими є мета, зміст, форми, методи, засоби взаємодії учасників педагогічного процесу, результат (системність). До спільної діяльності суб'єктів та об'єктів педагогічного процесу: форма Творчої майстерні – колективна співпраця студентів і художника-педагога як співпраця. Першочерговою роботою керівника є вчасно звертати увагу студентів на їх помилки і недоліки в роботі. Основними завданнями викладача-методиста у формі творчої майстерні є: презентація інноваційних методів і способів ефективною художньої та педагогічної діяльності на пленері; проектування та апробація авторських моделей навчання студентів у природних умовах; конструювання педагогічних ситуацій; розробка та впровадження нетрадиційних форм педагогічної діяльності в умовах відкритого середовища; Пленерна практика студентів є невід'ємною частиною навчання. Вона сприяє особистісному становленню і самовдосконаленню, засвоєнню практичних умінь у роботі з різними художніми матеріалами, а головне – вчить отримувати естетичну насолоду від спілкування з природою, передавати емоції і враження у своїй роботі.